Από το Συναξάρι - Ο άγιος Θεόδωρος αρχιεπίσκοπος Ροστώφ

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Νοεμβρίου, 2020

28 Νοεμβρίου

Ο Στέφανος, πατέρας του αγίου Θεοδώρου, ήταν μεγαλύτερος αδελφός του αγίου Σεργίου Ραντονέζ (25 Σεπτ.). Όταν εκοιμήθη η γυναίκα του, έγινε μοναχός στη Μονή Χότκοβο, εν συνεχεία ασκήτευσε για λίγο με τον αδελφό του Σέργιο στα δάση του Ραντονέζ και κατόπιν εγκαταστάθηκε στη Μονή των Θεοφανείων στη Μόσχα, όπου έγινε ο πνευματικός πατέρας του μεγάλου ηγεμόνα.

Ο μικρός γιος του τον ακολουθούσε παντού και όταν έγινε δώδεκα χρόνων, ο πατέρας του τον εμπιστεύθηκε στην πνευματική καθοδήγηση του αγίου Σεργίου. Ενδυθείς αμέσως το αγγελικό Σχήμα, ο Θεόδωρος κέρδισε τον θαυμασμό των μοναχών του Ραντονέζ με τον ζήλο του για την προσευχή, την πραότητά του και κυρίως με την προθυμία του να εξομολογείται κάθε του λογισμό στον πνευματικό του πατέρα.

Φθάνοντας σε κανονική ηλικία, χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Προόδευσε τόσο σε όλες τις άγιες αρετές και στη θεωρία, που ορισμένοι μοναχοί είδαν αγγέλους να συλλειτουργούν μαζί του κατά την τέλεση της θείας Λειτουργίας.

Μια ημέρα, καθώς προσευχόταν, άκουσε μια φωνή από ψηλά να του δίνει εντολή να αναχωρήσει για την έρημο, με σκοπό να ιδρύσει ένα κοινόβιο που θα συγκέντρωνε πλήθος διψασμένων για τον Θεό ψυχών. Μετά από πολύ καιρό, έλαβε την ευλογία του αγίου Σεργίου και ίδρυσε ένα πρώτο μοναστήρι σε έναν τόπο που ονομαζόταν Σιμονώφ, στις όχθες του ποταμού Μόσχοβα.

Αργότερα όμως εγκαταστάθηκε λίγο πιο μακριά, στο Νέο Σιμονώφ, όπου αφιέρωσε ένα δεύτερο μοναστήρι στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Η μονή, την οποία επισκεπτόταν συχνά ο άγιος Σέργιος, απέκτησε μεγάλη πνευματική αίγλη και ο άγιος Θεόδωρος εστάλη σε δύο επίσημες αποστολές στην Κωνσταντινούπολη (1383, 1388).

Κατά την πρώτη του παραμονή στη Βασιλεύουσα, ο πατριάρχης Νείλος (1380-1388) του έδωσε το αξίωμα του αρχιμανδρίτου, και λίγα χρόνια μετά τη δεύτερη αποστολή του, ο μέγας ηγεμών, άγιος Δημήτριος Ντονσκόι (19 Μαΐου) –του οποίου ο άγιος ήταν

ο πνευματικός πατέρας– τον πρότεινε για επίσκοπο του Ροστώφ (1392).

Ως φιλεύσπλαχνος ποιμένας αγαπήθηκε πολύ από τον λαό του Ροστώφ, που έκλαψε απαρηγόρητα όταν ο άγιος Θεόδωρος παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο, την 28η Νοεμβρίου 1395.

(Από το βιβλίο: Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος τρίτος, Νοέμβριος. Εκδόσεις "Ίνδικτος")

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*